

Οι Προπάτορες του Κυρίου

Δύο Κυριακές προ των Χριστουγέννων, η Εκκλησία μας, αγαπητοί μου, μάς καλεί σήμερα να τιμήσουμε την μνήμη όλων των κατά σάρκα προγόνων και προπατόρων του Κυρίου, ανδρών και γυναικών, τα ονόματα των οποίων θα ακούσουμε αναλυτικά στην Ευαγγελική περικοπή της ερχόμενης Κυριακής, προ της Γεννήσεως του Χριστού.

Πρόκειται για ανθρώπους που, ενώ έζησαν στην προ Χριστού μακραίωνη περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης, στον κόσμο του νόμου και όχι της χάριτος, είχαν προσανατολισμένη την ζωή τους στην προοπτική της ελεύσεως του Σωτήρα, βιώνοντας, με τον τρόπο αυτό, ζωή εν Χριστώ, προ Χριστού. Πρόκειται για ανθρώπους που βίωσαν την προσωπική τους δικαίωση και την επιβεβαίωση της πίστης τους με την Γέννηση, την Σταύρωση και την εκ νεκρών Ανάσταση του αναγγελμένου από τον Θεό Σωτήρα, που είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός.

Οι άνθρωποι αυτοί δεν υπήρξαν απλά στην ιστορία, όπως τα αναρίθμητα πλήθη των ανθρώπων που πέρασαν απ' αυτή τη γη. Το πέρασμά τους έμεινε ανεξίτηλα χαραγμένο στην ιστορία και στην μνήμη της Εκκλησίας, γιατί έζησαν προσδοκώντας τον μεγάλο Αναμενόμενο. *«Υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στο να υπάρχεις και στο να ζεις. Πολλοί άνθρωποι υπάρχουν. Λίγοι, όμως, πραγματικά ζουν. Μόνο εκείνοι που ευχαριστούνται στις εντολές Του και αγαλλιούν στην πραγματοποίηση του θελήματός Του θα περάσουν πέρα από την απλή ύπαρξη και θα βρουν την πραγματική ζωή...»¹*

Ο εορτασμός της μνήμης των Αγίων Προπατόρων και η διάσωση των ονομάτων τους από τις Ευαγγελικές περικοπές των ημερών δεν είναι τυχαία γεγονότα. Γίνονται, πρωτίστως, για να καταδειχθεί η ιστορικότητα του προσώπου του Χριστού και για να γίνει αποδεκτό, πέρα από κάθε αμφισβήτηση, ότι *«ο Ιησούς, όντας Υιός του Θεού, έχει έλθει «εν σαρκί», ως πραγματική ανθρώπινη ύπαρξη. Αυτή η διαβεβαίωση ήταν άκρως σημαντική στον καιρό των Αποστόλων και στις πρώτες Χριστιανικές γενιές, γιατί, άσχετα με ό,τι συμβαίνει σήμερα, ο πειρασμός της πρώιμης περιόδου του Χριστιανισμού δεν ήταν η άρνηση της Θεότητας του Ιησού, αλλά η άρνηση της πραγματικής και αυθεντικής Του ανθρωπότητας»²*

¹ π. Thomas Horko, «Χειμωνιάτικη πασχαλιά», σελ. 90

² όπ.πρ. σελ. 101-102

Οι Άγιοι Προπάτορες τιμώνται, επίσης, για να καταδειχθεί η εκπλήρωση των επαγγελιών και υποσχέσεων του Θεού προς τον Αβραάμ, ότι ο Σωτήρας θα προέλθει από το δικό του γένος και προς τον Δαβίδ ότι ο Χριστός θα καθίσει πάνω στον δικό του θρόνο και θα βασιλεύσει σε μια βασιλεία που δεν θα έχει τέλος.

Αυτό, όμως, που ιδιαίτερα πρέπει να προσεχθεί στο σημείο αυτό είναι ότι ο Θεός εκπληρώνει τις υποσχέσεις του, παρά το γεγονός ότι ο λαός Του δεν παραμένει πάντα πιστός. Ανάμεσα στους Προπάτορες, από τους οποίους προήλθε, κατ' άνθρωπον, ο Χριστός, *«υπάρχουν και αματωλοί και ειδωλολάτρες. Με μια λέξη, ο Ιησούς δεν προέρχεται μόνο από δικαίους και αγίους, αλλά και από πονηρούς και αματωλούς»*³. Κορυφαίο παράδειγμα ο Δαβίδ, ο οποίος υπέπεσε σε πλήθη μεγάλων αματιών και, εντούτοις, κατέχει κορυφαία θέση μεταξύ των Αγίων Προπατόρων. Η στάση αυτή του Ιησού είναι καθοριστική για την στάση της Εκκλησίας, διαχρονικά, έναντι της αματίας και των αματωλών, όλων μας δηλ. Ο Χριστός και η Εκκλησία Του στηλιτεύουν την αματία και καλούν όλους να αγωνιζόμαστε για την απαλλαγή από τα δεσμά της. Την ίδια, όμως, στιγμή δέχεται την μετάνοια των αματωλών, δεν κλείνει τις θύρες της καρδιάς του σε εκείνους που, ναι μεν αματάνουν, αλλά, αυτοκατακρινόμενοι και μετανοούντες, αναζητούν την χάρη και το έλεος του Θεού. Από τέτοιους ανθρώπους, από τους μετανοημένους αματωλούς, μπορούν να προέλθουν δοχεία αγιότητας σαν κι αυτά των Αγίων Προπατόρων, που εορτάζουμε σήμερα και είθε πάντα να λειτουργούν ως υποδείγματα πίστεως και μετανοίας για όλους μας. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

³ όπ.πρ. σελ. 106